

keering spanning of ontspanning, op en neder. Wij worden dan tot het wederkeering geven van ons zelve aan den Heiligen Geest verlost; en wederom, hoe meer wij ons zelve aan Hem geven, hoe rijker ook van de zijde des Heiligen Geestes de openbaringen naar ons uitgaan. Of ook omgekeerd, het kind van God dat zich afsluit en zich niet geeft, bedroeft den Heiligen Geest en dringt zijn heilige gemeenschap terug.

Ge hebt alzoo drieërlei geestelijke gesteldheid hierbij te onderscheiden.

Eenerzijds den geestelijken toestand, waarin de Heilige Geest u reeds met zijn innerlijke gemeenschap begunstigt en bewelddigd heeft, maar zonder dat hij het nog ontwaart, of er uwerzijds nog met werkelijke gemeenschap aan beantwoordt. Vooral bij kinderen komt dat voor. Het is de geestelijke periode van ons leven, die aan de doorbreking des geloofs, en aan de bekeering tot den Heiland onzer ziele voorafgaat.

Een andere fase is, als gij de inwoning des Heiligen Geestes in zijn gemeente niet alleen, maar ook in u zelve persoonlijk begint te ontwaren, en nu, door de liefde Gods overwonnen, ook u zelve aan den Heiligen Geest geeft; zijn gemeenschap ontdekt, en die ontdekte gemeenschap met wederkerige gemeenschap beantwoordt; en alsnu zaliglijk ontwaren moogt, hoe ge in die steeds dieper en innerlijker gemeenschap voort-schrijdt van kracht tot kracht en van heerlijkheid tot heerlijkheid, u verlustigende in uw God en in zijn zalige nabijheid, als versmelende in zijn zieleverwarmende liefde.

En de derde fase die helaas, schier bij allen op haar tijd voorkomt is, dat wel God de Heilige Geest bij u woning maakte en zijn gemeenschap schonk, en dat ge ook zelf die gemeenschap beantwoordde, en mocht voortvaren van genade tot genade, maar dat er toch daarna weer koelheid intrad die de liefde bluschte; dat wereldsch bedoele over u kwam, waardoor een gordijn tusschen u en den Heiligen Geest in uw eigen ziel werd geschoven; of ook dat door een plotselinge diepen val in zonde ge vervreemd werd van de zalige gemeenschap met uw God. Dan sneed daarom de Heilige Geest den band met uw ziel wel niet door, want zijn liefde is onveranderlijk en nooit laat Hij varen wat zijn hand begon. Maar voor uw besef, voor uw bewustzijn, van uw kant, is het dan de dood in plaats van het leven geworden, en al klopt de Heilige Geest dan van binnen nog, en al bidt Hij nog in u met onuitsprekelijke verzuchtingen, van uw kant heeft de gemeenschap dan uit. De Heilige Geest woont dan nog wel in u, zoo ge waarlijk Gods kind zijt, maar gij geloof het niet meer, en merkt er niet meer op, en leeft, als kendet ge den Heiligen Geest niet, voort; tot ten slotte ook die fase weer door de ontfermingen uws Gods wordt gebroken.

En daarom nu spreekt in de zegenspreuk: „De gemeenschap des Heiligen Geestes zij met u allen“ zeer zeker allereerst de stemme Gods, die u vertroost, en u verzekert, dat de gemeenschap des Heiligen Geestes, eens begonnen, duurt tot in der eeuwigheid, opdat gij nimmer versagen, en na elke inz